

075-3698/12-1

Úřad pro ochranu osobních údajů

Úřad pro ochranu osobních údajů, Pplk. Sochora 27, Praha 7, 17000

UOOUX004CLZX

PRŮVODKA ELEKTRONICKÉHO PODÁNÍ

Datum podání: 02.05.2012 11:21:43	EL. PODATELNA: Úřad pro ochranu osobních údajů
Věc: 5A 72/2012-11 žádost + žaloba 5/6,-1-8	Identifikátor el. podání: UOOU0C03FM6E
Poznámka: El. podání ze dne - 2.5.2012 11:21:43	Předmět: 5A 72/2012-11 žádost + žaloba 5/6,-1-8
Odesílatel: Městský soud v Praze, Spálená 6/2, 12000 Praha	Datum doručení: 02.05.2012 11:43:46
E-mail odes.: Městský soud v Praze	Datum ze dne: 02.05.2012 11:21:43
Počet příloh dokumentu: 1	Stav el.podání: Podáno
Seznam el. souborů: 5A_72_2012_3_01.pdf; Untitled.pdf	Datum zpracování: 02.05.2012 13:26:42
Přiděleno: Kancelář nám. SDČ	Zpracoval: Kratochvílová Monika, Referentka 1
	Výsledek zpracování: podání přijato
	Podpis: Ověřeno
	Ověření: OK
	Datum ověření: 02.05.2012 13:26:49
	Časové razítko: Ověřeno
	Ověření čas. r.: OK
Datum a podpis zpracovatele:	

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE

pracoviště Hybernská
Hybernská 18, 111 21 Praha 1

Číslo jednací: 5A 72/2012 - 11

Úřad pro ochranu osobních údajů
Praha 7 - Holešovice
Praha 7 - Holešovice

Věc: Fond ohrožených dětí, občanské sdružení, Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1 ca Úřad pro ochranu osobních údajů, IČ 70837627, Praha 7 - Holešovice, Praha 7 - Holešovice žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.02.2012, č. j. SPR-7261/11-14

Ve shora uvedené právní věci soud zasílá kopii žaloby a zároveň podle § 74 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), žádá, abyste ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení této výzvy předložili úplný spisový materiál v originále, včetně dokladů o doručení rozhodnutí účastníkům řízení. V případě, že chcete vyloučit části spisů z nahlížení ve smyslu § 45 odst. 3 s.ř.s., je třeba, aby takové části správního spisu byly označeny zřetelným způsobem.

Spolu se spisovým materiálem zašlete soudu písemné vyjádření k žalobě, a to ve dvojím vyhotovení (§ 74 odst. 1 s.ř.s.).

Shora uvedená věc byla podle rozvrhu práce přidělena k projednání a rozhodnutí specializovanému senátu 5 A. Složení tohoto senátu i senátů zástupčích je dáno rozvrhem práce, do kterého lze nahlédnout u zdejšího soudu nebo na internetových stránkách www.justice.cz. Podle § 8 odst. 5 s.ř.s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhlí nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. V případě, že požadujete, aby ve věci bylo nařízeno jednání, sdělte tuto skutečnost zdejšímu soudu ve lhůtě shora uvedeně.

V Praze dne 26.04.2012

JUDr. Eva Pechová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková

5A

421.2012

FOND
OHROŽENÝCH
DĚTÍ **FOD**

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ NA POMOC OPUŠTĚNÝM, TÝRANÝM A ZANEDBÁVANÝM DĚTEM
Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 221 137, 224 236 655, http://www.fod.cz, e-mail:fod@fod.cz

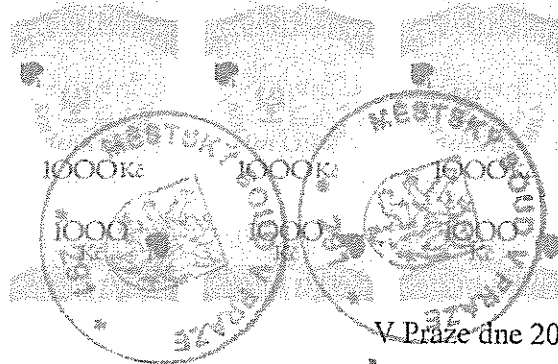
Městskému soudu v Praze
Hybernská 18
111 21 Praha 1

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Hybernská 18, Praha 1

Došlo dne: 23-04-2012

.....krátpříloh

kolky 3000,- Kč

V Praze dne 20. dubna 2012

Lucifrum
23-04-2012

Žalobce: Fond ohrožených dětí, občanské sdružení, se sídlem v Praze 1, Na Poříčí 1038/6, zastoupený předsedkyní JUDr. Marií Vodičkovou

Žalovaný: Česká republika - Úřad pro ochranu osobních údajů a jeho předseda jako odvolací orgán, se sídlem Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

Žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-7261/11-14 ze dne 20. 2. 2012 ve spojení s rozhodnutím Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR -7261/11-7 ze dne 6. 12. 2011

Čtvermo

Kolek v hodně 3 000,- Kč vylepen na prvopise tohoto podání

I.

Dne 22. února 2012 bylo žalobci doručeno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „**odvolací orgán**“) zn. SPR-7261/11-14 ze dne 20. 2. 2012 jako odvolacího orgánu (dále jen „**Rozhodnutí**“), jímž byl zamítnut rozklad žalobce Fondu ohrožených dětí proti rozhodnutí žalovaného Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále též „**prvostupňový orgán**“) zn. SPR-7261/11-7 ze dne 6. 12. 2011, kterým byla žalobci podle § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 29 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu uložena povinnost k úhradě nákladů řízení v paušální výši 1 000 Kč.

Žalobce tímto ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „**s.ř.s.**“) podává v zákonné lhůtě tuto

správní žalobu,

kterou napadá **Rozhodnutí v celém jeho rozsahu a požaduje jeho zrušení, jakož i zrušení prvoinstančního rozhodnutí**, neboť má za to, že obě tato rozhodnutí byla vydána v rozporu se zákonem o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a v rozporu s Úmluvou o právech dítěte – zákon č. 104/1991 Sb. (dále jen „**Úmluva**“).

II.

Žalobní důvody

Žalobce touto žalobou napadá **Rozhodnutí (a potažmo i prvostupňové rozhodnutí) v celém jeho rozsahu a navrhuje jejich zrušení v celém rozsahu z těchto důvodů:**

Správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) se měl žalobce podle **Rozhodnutí** dopustit porušením povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. tím, že *jako správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. zveřejnil na svých webových stránkách umístěných na internetové adrese www.fod.cz v blíže nezjištěné době, v 10 případech nejpozději od května 2011 do 27. října 2011 ve Zpravodaji Fondu ohrožených dětí číslo 1/2011 a dále v 5 případech od 30. září do 27. října 2011 v rubrice Hledáme rodiče, osobní údaje ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., 15 dětí v rozsahu jméno, věk a dále osobní údaje vyplývající ze zveřejněné fotografie (ve 14 případech), informace o tom, že jsou příslušníky romského nebo majoritního etnika (ve 12 případech), obecnou charakteristiku osobnosti dítěte (ve 12 případech), informace o rodinném prostředí, resp. o zájmu rodičů (v 8 případech), informace vypovídající o zdravotním stavu (v 5 případech), informace o vývoji dítěte (v 6 případech) a informace o umístění do náhradní rodinné péče, resp. o tom, že jsou „právně volní“ (v 6 případech), ačkoli k takovému zpracování osobních údajů zmíněných subjektů údajů nebyl na základě zákona č. 359/1999 Sb. zmocněn, a aniž by k němu měl ve smyslu § 4 písm. n), § 5 odst. 4 a § 9 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. souhlas, čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu pouze v mezích § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., anebo tehdy, byl-li ze strany subjektu údajů udělen souhlas, či svědčí-li správci jiný právními předpisy uznaný důvod.*

Žalobce namítá především nesprávné právní úvahy a nesprávné právní posouzení věci, a v důsledku toho nesprávný závěr o tom, že se žalobce dopustil správního deliktu.

III.

Správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zák. č. 101/2000 Sb. se dopustí ten, kdo shromáždí nebo zpracovává osobní údaje v rozsahu nebo způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu [§ 5 odst. 1 písm. d), f) až h)]. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) cit. zákona zní:

Správce je povinen zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaje jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas.

Podle ustanovení § 5 odst. 1 cit. zákona je správce povinen stanovit účel, k němuž mají být osobní údaje zpracovány. Z tohoto ustanovení současně vyplývá, že správce údajů je oprávněn sám si stanovit konkrétní účel a k tomu účelu osobní údaje zpracovávat. V předmětné věci je bez pochybností prokázáno, že žalobce si jako správce osobních údajů předmětných subjektů údajů stanovil jednoznačný účel a k tomuto účelu je také výhradně používal. Tímto účelem bylo nalezení náhradní rodiny pro zdravotně handicapované či z jiných důvodů běžným způsobem v náhradní rodinné péči neumístitelné děti. Tento účel bez pochybností vyplývá ze souhlasů zákonných zástupců dětí, o něž se jedná.

V případě dětí uveřejněných ve zpravodaji FOD ze souhlasu zákonných zástupců vyplývalo, že jejich příběhy včetně fotografie budou použity v propagačních materiálech FOD – v materiálech, které mají za cíl informovat veřejnost, že občanské sdružení Fond ohrožených dětí, jehož činnost je závislá na hmotné podpoře veřejnosti (státní příspěvky a dotace pokrývají jen cca dvě třetiny nákladů na jeho činnost), se snaží dětem sociálně ohroženým pomáhat a že v řadě případů se to i daří. Kromě toho ze zveřejněných příběhů vyplývá, že i zdánlivě neřešitelné osudy ohrožených dětí mohou mít šťastný konec.

Z výše uvedeného je tedy patrné, že žalobce používal osobní údaje pouze k tomu účelu, pro který byly shromážděny a jen v takovém rozsahu, který byl nezbytný ke splnění tohoto účelu, v daném případě nalezení náhradní rodiny pro děti, které se nepodařilo do náhradní rodiny umístit příslušným státním orgánům, anebo za účelem propagace činnosti žalobce ve Zpravodaji FOD. Pokud pak jde o souhlas subjektu údajů, tento byl dán předem v případě účelů propagačních, jakož i (byť ne zcela formálně dokonale) i v případě účelu nalezení náhradní rodiny, ačkoli k tomuto účelu jej podle § 9 písm. f) cit. zákona nebylo zapotřebí, neboť se jednalo o provádění sociálně-právní ochrany dětí, k níž má žalobce pověření.

Z výše uvedených důvodů se tedy žalobce správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., za který mu byla uložena pokuta, nemohl dopustit, neboť nenaplnil zákonné znaky skutkové podstaty předmětného deliktu.

IV.

Odvolací orgán zamítl rozklad žalobce, ačkoli částečně upravil výrok včetně skutku, za který je pokuta ukládána, a formuloval jej nově, přičemž i odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu se značně liší od odůvodnění rozhodnutí orgánu prvoinstančního. Za této situace podle názoru žalobce nebylo zamítnutí jeho rozkladu procesně správné, zejména s ohledem na úpravu výroku napadeného prvostupňového rozhodnutí.

V.

Zatímco prvostupňový orgán se postavil na stanovisko, že k uveřejnění citlivých údajů dětí s cílem nalézt pro ně náhradní rodinu měl být souhlas subjektu údajů a že předložené souhlasy nesplňovaly všechny náležitosti zákona č. 101/2000 Sb., přičemž i pokud by tyto náležitosti splňovaly, byly by právně irelevantní z důvodu možného střetu zájmů rodiče a dítěte, odvolací orgán zaujal názor, že sice žalobce jako osoba pověřená k výkonu sociálně-právní ochrany nemusí mít při výkonu této činnosti s ohledem na ustan. § 9 písm. f) cit. zákona souhlas subjektu údajů (str. 9 Rozhodnutí), avšak že vzhledem k článku 4 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod platí, že při výkonu veřejné moci musí být v maximální možné míře šetřeno základních práv a svobod dotčených osob, a že vždy je třeba hledět na účel a smysl opatření, která právní předpisy ve vztahu k základním právům a svobodám konkrétní osobě umožňují provést. Tato zásada, jež je označována jako princip proporcionality, který se aplikuje prostřednictvím tzv. testu proporcionality, je na úrovni jednoduchého práva ve vztahu ke zpracování osobních údajů, které mají původ z hlediska zákona č. 101/2000 Sb. ve zvláštních právních předpisech, podle odvolacího orgánu zdůrazněna zejména § 5 odst. 3 posledně zmíněného zákona, který stanoví, že „*provádí-li správce zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona, je povinen dbát na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů*“ s tím, že vedle toho lze její vyjádření k realizaci sociálně-právní ochrany dětí shledat ve slově *nezbytné* v § 5 odst. 2 písm. a) a § 9 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. Dále se v napadeném Rozhodnutí uvádí, že požadované „kritérium je naplněno tehdy, jestliže lze důvodně očekávat, že dosažený prospěch realizací dané činnosti bude větší, nežli nepříznivý následek jí způsobený – v tomto případě zejména v podobě zásahu do osobnosti dotčených subjektů údajů.“

Odvolací orgán pak shledal, že jednání žalobce v kontextu sledovaného cíle a účelu bylo ne zcela vhodné, ani nutné a přiměřené. Podle odvolacího orgánu je vhodnější, jestliže je od pěstouna či osvojitele vyžadována určitá iniciativa k tomu, aby se sám na žalobce obrátil a že „podbízáním“ dětí široké veřejnosti způsobem, který žalobce zvolil, může dojít k přechodnému zájmu i u těch osob, které ve skutečnosti potřebné předpoklady pro osvojení či pěstounství nemají. Dále se odvolací orgán obává, že by dítě v pozdějším věku mohlo prostřednictvím internetu zjistit, že bylo osvojeno, ač si pro svůj nízký věk osvojení přímo pamatovat nebude. Dále odvolací orgán konstatuje, že účelem sociálně-právní ochrany obecně by mělo být zajištění blaha dítěte, přičemž podle jeho názoru po relativně neomezenou dobu široké veřejnosti přístupné stigmatizující a doprovodné údaje o „nabízeném“ a následně „udaném“ dítěti k zajištění blaha dítěte nesměruje. Odvolací orgán tedy dospěl k závěru, že provedené zpracování nebylo nezbytné k dosažení sledovaného účelu. Žalobce měl podle jeho názoru zvolit řešení spočívající v informacích o jeho činnosti a službách spolu s obecnou informací o dětech, které čekají na umístění do náhradní rodinné výchovy, a až na základě kontaktování konkrétního zájemce měl o dětech sdělovat bližší údaje.

K těmto právním úvahám žalobce uvádí:

1. Žalobce nehledá pro běžným způsobem neumístitelné děti v náhradní rodinné péči osvojitele, ale výlučně pěstouny nebo poručníky. Osvojitelů je totiž několikanásobně víc než vhodných dětí do osvojení, zatímco pěstounů je mnohonásobně méně než dětí, které na pěstounskou rodinu marně čekají. Na MPSV těchto neumístitelných dětí evidují víc než tisíc a přes kampaň propagující obecně pěstounskou péči jich neubývá. Kromě toho dítě má právo znát svůj biologický původ, tedy i skutečnost, že bylo osvojeno. Občanský zákoník dokonce ukládá osvojitelům dítě o této skutečnosti informovat nejpozději před zahájením povinné školní docházky.

2. Žadatelů o pěstounskou péči je tak málo, že nelze očekávat, že by se sami šli na dítě vhodné do pěstounské péče informovat. Teprve konkrétní osud dítěte a právě jeho fotografie přiměje prověřené žadatele anebo ty, kteří by jinak o pěstounské péči neuvažovali, o konkrétní dítě se zajímat. To dosvědčují dopisy lidí, kteří „neumístitelné“ dítě díky zveřejnění jeho fotografie a informací o něm přijali. Potvrzuje to i zkušenost prof. Matějčka, se kterou se svěřil na Setkání pracovníků kojeneckých ústavů, viz níže. Ostatně také známý případ týraného Dominika z Brna, díky fotografiím a dalším médií zveřejněným údajům snadno identifikovatelného, potvrzuje, že teprve zveřejnění skutečnosti, že právě pro tohoto chlapce se žádnou rodinu nedaří nalézt, k zájmu o jeho osud a posléze k nalezení pěstounské rodiny vedlo. Tuto informaci o nemožnosti nalézt pro něj rodinu zveřejnilo samo MPSV.
3. Úmluva o právech dítěte stanoví, že v zájmu svého harmonického vývoje musí dítě vyrůstat v rodině, v atmosféře štěstí, lásky a porozumění. Lidská práva jsou často vzájemně v rozporu, a pak je třeba rozhodnout, které právo je důležitější. **Je nesporné, že právo vyrůstat v rodině je pro dítě nesrovnatelně významnější než právo na absolutní soukromí a utajení jeho osobních údajů.** Právo vyrůstat v rodině vyplývá z mezinárodní úmluvy (Úmluvy o právech dítěte), která má vyšší právní sílu než naše vnitrostátní zákony. Obecné výzvy, že je mnoho dětí v ústavech a že je třeba pěstounů, nezabírají. Úřad pro ochranu osobních údajů a jeho předseda jednoznačně tvrdí, že k dosažení cíle, tj. nalezení náhradní rodiny pro těžce handicapované děti nebylo postihovaného jednání třeba, ačkoli tento úřad stěží má o náhradní rodinné péči dostatečné informace, aby mohl zaujmout tak striktní názor.
4. Zatímco **těžké negativní důsledky dlouhodobé ústavní výchovy na psychické i somatické zdraví a emocionální vývoj dítěte jsou všeobecně známy, žalovaný neuvádí jediný konkrétní negativní dopad u dítěte, o jehož osobní údaje se jednalo.**
5. Žalovaný podal počátkem roku 2009 na žalobce trestní oznámení, které bylo jako nedůvodné odloženo, a to i poté, kdy se žalobce domáhal přezkoumání tohoto postupu.
6. Žalovaný a jeho předseda nijak nevysvětlili, proč nalezení náhradní rodiny pro děti, které by jinak byly odkázány na trvalou ústavní péči, považuje za menší blaho než zajištění jejich anonymity za cenu, že zůstanou odkázány na ústavní péči, ani proč považuje sdělení etnika či zdravotního stavu dítěte za stigmatizující či hanlivou skutečnost, ačkoliv bez znalosti těchto údajů se potenciální náhradní rodiče nemohou zodpovědně rozhodnout, zda zdravotně handicapované či etnicky odlišné dítě přijmout či nikoli.
7. Žalovaný ani jeho předseda přesvědčivě nevysvětlili, proč by rodiče, jejichž dítě je umístěno v zařízení, neměli mít právo udělit souhlas ke zveřejnění fotografie a dalších údajů o dítěti s cílem nalézt mu náhradní rodinu, když tíž rodiče, tj. rodiče dětí umístěných v ústavu, mají právo nejen dát souhlas k operaci dítěte, ale dokonce i udělit souhlas k osvojení dítěte ke konkrétním osvojitelům či bez vztahu k určitým osvojitelům, anebo k umístění dítěte do předpěstounské péče. Jak to, že v tomto případě nejsou jejich zájmy v rozporu se zájmem dítěte, byť dítě je v ústavu? Žalobce ovšem vyžaduje jejich souhlas jen z etických důvodů, nikoli proto, že by tento souhlas byl potřebný, neboť vyhledávání náhradní rodiny je nesporně prováděním sociálně-právní ochrany dětí, k níž souhlasu subjektu údajů není podle § 9 písm. f) cit. zákona zapotřebí.
8. Odvolací orgán sice uvádí, že nikdy netvrdil, že by žalobce provedl sám seznámení dítěte se zájemci o pěstounskou péči, nicméně žalovaný v prvoinstančním rozhodnutí zákaz této činnosti v souvislosti se žalobcem na str. 5 rozvádí, čímž vytváří dojem, že žalobce tuto nepovolenou činnost provádí. Žalobce však vždy zájemce o konkrétní

dítě oznámí MPSV či příslušnému krajskému úřadu a teprve tyto orgány po posouzení, zda se jedná o vhodného zájemce, zprostředkují seznámení dítěte s potencionálními pěstouny. Z našich informací nevyplývá, kde se dítě nachází a tuto skutečnost se zájemce dozví až po schválení příslušnými orgány. Dítěti tedy rozhodně nehrozí, že by přišlo do styku s nevhodnými nebo neproověřenými zájemci.

9. Výrok rozhodnutí odvolacího orgánu je v rozporu s odůvodněním tohoto rozhodnutí, neboť výrok namítá absenci souhlasu subjektu údajů, ačkoli v odůvodnění odvolací orgán správně uvádí, že k provádění sociálně-právní ochrany žalobce souhlas subjektu údajů nepotřebuje, avšak že údaje zpracovával ve větší než nezbytné míře. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., jehož porušením se dle výroku napadeného rozhodnutí žalobce dopustil správního deliktu, se však netýká povinnosti nepřekročit nezbytnou míru zpracování, ale povinnosti zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. V daném případě je nesporné, že žalobce zpracovával osobní údaje pouze k účelu, k němuž byly shromážděny, tj. k nalezení náhradní rodiny pro děti obtížně v náhradní rodině umístitelné. Žalovaný ani odvolací orgán nijak nezdůvodnily, k jakému jinému účelu byly předmětné osobní údaje zpracovávány než k tomu, pro jaký byly shromážděny.
10. K tvrzení ve výroku i v odůvodnění rozhodnutí obou stupňů, že zákon o sociálně-právní ochraně č. 359/1999 Sb. žalobce k postihovanému zpracování osobních údajů nezmocňuje, nutno uvést, že zákon o sociálně-právní ochraně nemůže zmocňovat konkrétní osobu k žádnému zpracování osobních údajů ani k ničemu jinému, stejně tak neuvádí, jakým konkrétním způsobem má vyhledávání náhradních rodin probíhat. Zmocnění k této činnosti obsahuje rozhodnutí MPSV o pověření žalobce k výkonu sociálně-právní ochrany dětí a ke zpracování osobních údajů při provádění této činnosti bez souhlasu subjektu údajů zmocňuje žalobce § 9 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.

VI.

Závěrem žalobce uvádí, že díky zveřejnění fotografie a údajů o zdravotním stavu a etnickém původu se mu podařilo nalézt náhradní rodinu pro stovky dětí, které by jinak celé dětství a mnohé z nich i celý život strávily v ústavní péči. Mimo jiné se jednalo o tyto děti:

- pětiletý chlapec s rozštěpem páteře,
- tříměsíční holčička s Downovým syndromem,
- osmiletý romský sluchově postižený chlapec,
- tříletá holčička s Downovým syndromem,
- dvouletý nevidomý mentálně opožděný chlapec,
- tříletá nevidomá holčička,
- nevidomý šestiměsíční chlapec,
- devítiletý nevidomý chlapec se středně těžkým mentálním postižením, autista,
- sedmiletý nevidomý poloromský chlapec a desetiletá nevidomá romská dívka.

To je jen zlomek dětí, které díky zveřejnění své fotografie a zdravotního stavu na internetových stránkách a ve zpravodaji Fondu ohrožených dětí získaly láskyplnou náhradní rodinu. Náhradní rodiče, kteří si je sami podle fotografie našli, jsou šťastní. Z jejich dopisů vyjímáme:

- „Díky zpravodaji FOD jsme před šesti lety mohli nabídnout nový domov tehdy osmiletému Tomáškoví, jinak bychom měli velmi malou šanci se někdy potkat. Tomáš jako nevidomé dítě, s autismem a těžkou retardací moc vyhlídek na novou rodinu neměl.“
- „Myslíme si, že to není jen názor naší rodiny, která díky Vaší skvělé práci získala úžasného člena rodiny. Byl to roční chlapeček s problémovou diagnózou (osteogenesis imperfecta), který by asi bez Vaší práce zůstal dlouho (možná navždy) v ústavu. Chlapečka s touto diagnózou jsme si vybrali na Vašich stránkách a okamžitě se stal miláčkem celé široké rodiny i našich přátel. Ústavní deprivaci plně dohnal a je to moc šikovný a nadaný chlapec. I jeho nemoc zvládneme, a to jen díky tomu, že jsme se o ni dozvěděli předem a mohli jsme si nastudovat, do čeho jdeme. Nemoc jsme předem konzultovali s odborníky, abychom byli připraveni.“
- „Jsem jedna z pěstounek, která si našla dceru ve zpravodaji FOD. Kdybych ji neviděla v inzerátu, tak by se nikdy nedostala do rodiny. Byla umístěna v ÚSP – je těžce mentálně retardovaná. Už je u nás osm let a letos oslavila čtrnácté narozeniny. Nevím, proč úředníci nepochopí, že i takové děti (s různými handicapy) chtějí mít rodinu. Jiná cesta, než že se zveřejní, co má dítě za problém, není.“
- „Kristýnka se narodila s Downovým syndromem a my ji viděli na Vašem portálu. Bez této informace by se k nám nikdy nedostala. Kristýnka se díky Vám vyvíjí jako průměrné dítě a nijak výrazně se neopozďuje. I my kolikrát přestáváme věřit, že trpí tímto postižením. Naše sociální pracovníce je velice udivená, jaké dělá pokroky. Co by asi dělala v ústavu?“
- „Díky Vašemu zpravodaji jsme si před 14 lety přivezli z kojeneckého ústavu dceru a před rokem jsme přijali do pěstounské péče 17letého chlapce a 16letého do hostitelské péče. Kdyby tyto děti nebyly zveřejněny ve Vašem zpravodaji, se vši pravděpodobností by byly pro úřady neumístitelné.“
- „Náš Alexandr se díky vám před třemi lety dostal z ÚSP do naší náruče, kde „přímo rozkvetl“, jak konstatovala jeho sociální pracovníce u soudního jednání. Je tomu asi tři a půl roku, kdy jsme se o něm dozvěděli z Vašeho zpravodaje jako o nevidomém chlapci. Když jsme se o něj začali zajímat více, dozvěděli jsme se, že se už nenachází v KÚ v Praze, ale že byl převezen do ÚSP. Hned nás napadlo, že jeho stav bude vážný a že se nebude jednat pouze o zrakové postižení. Skutečnost byla zdrcující. Saša neudržel ani hlavičku a mentální věk byl na úrovni několikaměsíčního dítěte. Kladli jsme si s manželem otázku, zda péči o úplného ležáka, kterého je třeba krmit mixovanou stravou a napájet po lžičkách, zvládneme. Cit zvítězil, a tak přišel Saša do naší rodiny. Stále je to dítě ležící s těžkým postižením zraku a nízkým mentálním věkem, ale už to není dítě těžce dehydrované, apatické a bez chuti k životu. V jeho šťastném úsměvu, kterým nám neustále vyjadřuje vděk za péči, kterou mu věnujeme, je vidět obrovská změna proti stavu, v kterém se nacházel v ústavní péči. Saša je sluncem našeho domova, které svítí za každého počasí v každém ročním období.“

Už před padesáti lety získaly handicapované děti rodinu díky fotografiím zveřejněným v časopisu Vlasta.

Nyní již zesnulý pan prof. Zdeněk Matějček o tom hovořil ve svém diskusním příspěvku na Setkání pracovníků kojeneckých ústavů v listopadu 2002 (otištěno ve Sborníku přednášek z této akce):

„Bylo to v časných letech šedesátých, kdy pan docent A. Mores z Olomouce dal do Vlasty inzerát, že tři děti »hledají rodiče«. Byly u toho fotografie a stručný výklad. Jeden chlapec byl zcela nevidomý, druhý měl jen jedno očičko a třetí byla malá Romka...Během několika dní dostal docent Mores 150 žádostí o tyto děti, z toho 40 o nevidomého chlapce. Pan docent mi všechny ty žádosti poslal, abych je prý nějak rozřídil a vyvodil z toho nějaké závěry. Závěr byl jeden, že totiž žadatelé jsou lidé různého vzdělání a různého společenského postavení (od dělníků na státním statku až po univerzitní profesory), že neplatí ani žádné zeměpisné či jiné vnější kritérium (byli tam lidé od Aše až po Košice, lidé věřící i nevěřící, bohatí i chudí) - ale že jde vesměs o lidi, kteří jsou ochotni se těchto dětí ujmout, protože to tyto děti potřebují a protože oni (tj. ti žadatelé) to »potřebují« také. Ukázalo se, že je tu určitý potenciál dobré vůle, ochoty, schopnosti a čeho všeho ještě, co lze obrátit ve prospěch opuštěných dětí. Nebýt statečného docenta Morese a jeho inzerátu, nic bychom nevěděli a nic dobrého neudělali. A to byl, prosím, začátek tažení za obnovení pěstounské péče u nás.“

VII.

Důkazy:

1. příložené rozhodnutí MPSV o pověření žalobce k výkonu sociálně-právní ochrany dětí, zejména i ve vztahu k náhradní rodinné péči, tj. vyhledávání vhodných náhradních rodin a dětí, které náhradní rodinu potřebují,
2. identifikační údaje žalobce včetně stanov a pověření jednat jménem žalobce,
3. příložené dopisy pěstounů, kteří se rozhodli přijmout dítě, jehož fotografie a další osobní údaje byly zveřejněny ve zpravodaji nebo na webových stránkách žalobce,
4. příložený seznam handicapovaných dětí, pro které se díky zveřejnění fotografie a dalších informací našla náhradní rodina,
5. vyžádání vyjádření MPSV, zda a kolik dětí, pro které se nedaří nalézt náhradní rodinu, tento orgán eviduje, jak dlouho se děti v jejich evidenci nacházejí a co brání jejich umístění v náhradní rodině, příp. výpovědi informovaného zástupce MPSV,
6. svědecká výpověď paní Libuše Tomkové, pracovnice Fondu ohrožených dětí pro náhradní rodinnou péči, nar. 21. 9. 1941, bytem Pod Fialkou 10, 150 00 Praha 5, doručovací adresa Fond ohrožených dětí, Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1,
7. podle potřeby výpovědi pěstounů, kteří přijali dítě díky tomu, že se o něm dozvěděli ze Zpravodaje nebo webových stránek žalobce, jejichž adresy sdělíme dodatečně.

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze obě napadená rozhodnutí žalovaného a jeho předsedy zn. SPR -7261/11-7 ze dne 6. 12. 2011 ve znění rozhodnutí SPR-7261/11-14 ze dne 20. 2. 2012 v celém rozsahu zrušil.

FOND OHROŽENÝCH DĚTÍ
 JUDr. Marie Vodičková
 předsedkyně Fondu ohrožených dětí

žalobce:
JUDr. Marie Vodičková
 předsedkyně Fondu ohrožených dětí